

Importbegrænsninger og Forbud. Til Slut tog man sin Tilflugt til Laan med det Resultat, at Industriens Gæld til Bankerne har naaet en tidligere uanet, men tillige farlig Højde. Af Laanene fremvoksede nye Laan. Hvor stærkt denne Bevegelse tillægger, fremgaar af, at Amerikas Laan til Europa i 1926 beløb sig til 500,000,000 Pd. Sterl., og at Summen i 1927 sandsynligvis vil være endnu højere.

Kommer det store Sammenbrud i 1929.

Hvor længe vil Europa kunne fortsætte med at stifte Gæld, og hvor længe vil Amerika fortsætte med at yde Laan?

Paish Svar lyder:

Højest to Aar. Det kritiske Tidspunkt vil komme i Foråret 1929. Europa vil da ikke mere kunne rejse ny Laan og staa foran en Bankarot.

Paish tilføjer, at dette ikke blot er hans personlige Mening, men at denne Opfattelse ogsaa er blevet styrket og bestyrket i Samtaler med bekendte Finans- og Bankmænd i Amerika, England, Tyskland og andre Lande.

Hans Hjærte krymper sig dog ved denne Tanke og mod denne Konklusion. Denne Ulykke maa forebygges, d. v. s. Europa maa sættes i Stand til at sælge sine Varer. Frelsen ser Paish i en Nedsættelse af Tolden og Sløjfning af enhver Indskrænkning i den internationale Handel.

Islandsk Adelmødighed.

Under denne Overskrift fremfører »The Fishing News« fra 31. Decbr. følgende Notits:

At Regeringerne har indført den Skik at give Gaver til himanden ved denne Tid af Aaret, synes at bekræftes ved en Meddelelse, der naaede London forleden.

I »Sommer« strandede »Trawleren« »Ohm«, der ejes af et Hullerederi, paa Skagens Rev, Nordisland. Den islandske Regerings Fiskeinspektionsskib »Óðinn« og en privat ejet Damper ilede til Hjælp og havde Held til at trække det strandede Fartøj af Grund.

For Inspektionsskibets Besætning gjorde den islandske Regering Krav paa Bjergeløn, der netop nu er blevet fastsat til Kr. 12,000 isl. Kr. (ca. 545 Pd. Strl.).

Da det Brev, der samtykkede i Afgørelsen modtoges af den islandske Justitsminister, skrev han straks tilbage, idet han meddelte, at det var foreslaaet at tildele Kaptajnen og Besætningen 4000 Kr. samt at Regeringen ønskede at give de resterende Kr. 5000 (ca. 363 Pd. Strl.) til en engelsk godgørende Institution.

Denne Sum er nu blevet overrakt Hulls Fiskeres Erhvervs- og Forældreløse Børns Fond af den engelske Regering, som en Gave fra den islandske Regering.

(N. H.-F. T.)

Høje og lave Lønninger.

Et amerikansk Ord, der bør læses over hele den civiliserede Verden. — Selv en Dumrian maa kunne indse —!

Den amerikanske Minister Daves, har for kort Tid siden sagt et Ord om Lønsspørgsmaalet, der er af Interesse, ikke blot for Arbejdsklassen, men ogsaa for andre, der befinder sig i højere Samfundslag, hvoriblandt der er mange, der tilsyneladende kun er interesserede i det ene: at trykke Lønnen ned.

Efter en Del indledende Bemærkninger, siger Mr. Daves:

„Bestræbelserne for lave Lønninger er brudt jammerligt sammen. Selv en Dumrian maa indse Galskaben i at dræbe vor største Kundes, Arbejderens, Kæbsøve paa Hjemmemarkedet, som ingenlunde udgør en ringe Del af vor nationale Velfærd. Ingen Del af Landet, hvor lave Lønninger er almindelige, er saa velhavende som de Dele, hvor der betales høje Lønninger.

Den Arbejdsgiver, som nedsætter Lønnen, det være sig af egoistiske Grunde eller fordi han tror, at det er god Forretningspraksis, er ingen god Forretningsmand og modarbejder sig selv. Det vil maaske i et vist Tidsrum lykkes ham at betale en lavere Løn end den, der er nødvendigt for Arbejderens nødvendige Behov, men han lægger hermed kun en Byrde over paa Samfundet som Helhed, der i Form af ubetalte Regninger for Levnedmidler og Klæder maa svare den Løn, som Arbejdsgiveren egentlig skulde betale. For at sige rent ud, han begaar dermed et Tyveri overfor hele Befolkningen. Dette gælder saavel for Industrien som Helheden som for den enkelte Arbejdsgiver.

De Tider er forbi, hvor en Arbejdsgiver, som forsøgte at trykke Lønnen, bliver betragtet som dygtig eller klog. En saadan Arbejdsgiver er ingen dygtig Forretningsmand, men en paa Samfundet tærende Parasit (spiser og drikker paa andres Bekostning). Den offentlige Mening burde tvinge ham til at betale en anstændig Løn eller trække sig tilbage fra Forretningslivet.

Ogsaa her i vort lille Samfund gør denne Anskuelse sig gældende, at Arbejdsløsen er en Udgift for Arbejdsgiveren, som maa og skal sættes ned til det mindst mulige, ja nærmest til det mest umulige, for at Forretningen kan løbe rundt. At det drejer sig om at forøge Købeevnen hos det brede Publikum, og dermed forøge Om sætningen, har det været meget vanskeligt at faa gjort Forretningsmanden begribeligt. Det har altid vist sig, at den, der baserer sin Forretning og Fortjeneste paa »billig Arbejdskraft«, naar alt kommer til alt har gjort en »skidt Forretning«. Herom vidner bedst, at det lykkes Arbejdsgiverne for henvendte Aar siden at faa Arbejdslø-

sen reduceret 20% under Foregivende af, at der vilde blive mere Arbejde. Kendsgerningerne viser, at der for Thorshavns Vedkommende — og sandsynligvis paa Bygderne ogsaa — har været en større Nedgang i Beskæftigelsesgraden end de 20% Fortjeneste, som Arbejdsgiverne havde beregnet sig ved Lønfaldet.

Enhver Dumrian maa kunne indse, siger den amerikanske Minister. Det ligger desværre altfor langt fra vore Arbejdsgivere at indse — hertil mangler de den nødvendige Forstaaelse. Men de paastaar, og paa deres Paastand grunder de sine Beklagelser om Udgifter ved Arbejdsløn etc.

T.

Da Norges Arbejderregering gik.

Den samlede norske Reaktion styrter Arbejderregeringen.

Stortingets Behandling af Regeringens Program-Erklæring var imodset med voldsom Interesse. Der har ikke været saa mange Mennesker forsamlet uden for Stortingssbygningen siden de historiske Dage i 1905. Tilhørerpladserne var fyldte baade Formiddag og Eftermiddag.

Debatten aabnedes af Venstres Fører Mowinckel, der hævdede, at Regeringen fremtræder paa rent Grundlag af en enkelt Klasse, og at dens Program er virkelighedstjernet. Dens Tiltræden og Virksomhed hidtil har skabt Uro og Nervositet i det økonomiske Liv. Venstre kunde derfor ikke tage Ansvar for at holde Regeringen oppe. Arbejderpartiets parlamentariske Arbejdsform har fremskyndet Venstre til at fremsætte sit Mistillidsforslag. Han benægtede, at Venstre bojede sig for Tryk fra uansvarlig Hold udenfor Stortinget, og at Venstre gik Højres og Storfinansens Erinde.

Højres Fører Hambro erklærede, at hans Parti vilde stemme for Mowinckels Forslag.

Bondepartiets Fører Mellbye stillede et særligt Mistillidsforslag, men erklærede, at han subsidiært vilde stemme for Mowinckels Forslag.

Statsminister Hornsrud taler.

Han udtalte, at efter Mowinckels Tale var Situationen forenklet, ja, forenklet i den Grad, at det var unødvendigt at gaa i Enkeltthed. Regeringens Skæbne er afgjort. Hvad der end siges fra denne Talerstol nu, saa vil Resultatet blive det samme. Mowinckel har fremsat sit Forslag om Mistillidsvotum, og som saadant vil det blive bedømt af Regeringen. Vi vil tage Konsekvenserne af Forslagets Vedtagelse.

Det er ikke nødvendigt for mig at komme med nogen Tilføjeelse til Regeringens Erklæring, og jeg føler heller ingen Trang til at trække noget fra. Det, der er sagt, er sagt. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er noget

søgt af Mowinckel at ville styrte Regeringen paa Erklæringens Indledning. Det bebrejdes os, at vi taler paa Arbejderpartiets Vegne. Hvad andet har Venstre gjort, end udtale sig paa Venstres Vegne, da de dannede Regering? Naar der tales om, at Regeringen bringer Uro i det økonomiske Liv, saa foreligger der det, at der fra Finansredse er øvet et stærkt Tryk for at faa en lydlig Regering. Men en Arbejderregering er ingen lydlig Regering, kan ikke være en Karklud.

Roknskapurin fyrir 1927. Enn hefur ekki verið mögulegt að gera upp roknskapin fyrir seinasta ár vegna tess, að fleiri sóknir ekki hafa sent listarnar aftur, og summar ekki peningin heldur. 31. janúar sendu vit síðustuðrð bræv út til tæ 9 sóknirnar, sum tá vóru eftir og hafa tær nú allar svarað aftur og sent greiðu fyrir seg so nær sum Sunnboar sókn og Oyndaðarðar sókn, frá teimum er ekki álltandi greiða komin enn.

Felagsskapurin yvirhóvur. Felagsskapurin yvirhóvur hefur stóðugt gengið fram, nógv tær flestu sóknirnar eru rudduligar og greiðar; men í sumun er skilið langt frá so gótt, sum tað eigur at vera. Skal nókur sýsla vera skilað til har standurin er góður, má tað helst vera Eysturoyar sýsla. Í Suðuroya sýslu er standurin ymisur. Sunboar sókn er ekki góður felagsskapur, har rindaði ein helvt av liminum uttan fyrir sóknina í 1926 (um 1927 vita vit einki enn) og ekki vóru fleiri enn 27 fiskimenn felagslimir í hesari stóru bygd. Í Porkeri, sum er ein líkandi bygd, vóru tó 69 felagslimir sum allir rindaði í sóknini umframt 4. Tíverri er standurin har versnaður síðan íffjór: Sóknarformaðurin har gevur upp 80 fiskimenn í sóknini, og av teimum hafa bert 25 góldið limagjald fyrir 1927, teir sum ekki hafa góldið eru allir givnir upp við navn, og nevnt er skipið, hvor var við.

Tað var frá hesari bygd uppskotið til lógbroytingina og hin nýggja valmáttan gekk út, men tá tilstýkkis kom var eingin stemma úr Porkeri sókn. Lógbroytingin og formannsvaldið eftir hesum nýggja máttanum man hafa kostað felagnum væl uppimóti hvat felagsblaðið kostaði tey fyrru árin.

Hóvsókn, sum alltíð hefur verið ein góð felagsókn, hevði 11926 samalimalat sum Sunnboar, sum er 4 ferðir so stór. Sýsluformaðurin fyrir Suðuroy, Mikkel Jespersen, ið hefur verið sóknarformaður í Høvi sendir okkum fylgjandi ávaring um

Skiparaorganisationina í Suðuroy:

»De bedes endelig prøve paa at faa Sudero Skipperne bedre organiserede, særlig for Vaags Bygd, enten ved at gøre Skippara- og navigatørfelagið i Tórshavn opmærksomt paa, at der udgaar saa mange uorganiserede Skipper fra Sudero eller ved at gøre en alvorlig Henvendelse til Skipperforeningen paa Sudero. Thi saalænge Skipperne staa saa daarligt organiserede, kan man ikke

vente at faa Mandskabet godt organiseret«.

Hetta er alt so satt sum tað er sagt, men tað ber alt at tí borði at bæði fiskimannafelagið og skiparafelagið skulu vera landsorganisationsin og harðliga ímóti teirri hugsan sum fram er borin úr Suðuroy, um at skilja sundur felagsskapin.

Úr Sandvík hava vit fingið eitt syndarliga ringt domi um felagshugan har. Sóknarformaðurin skrivur: »Eg helt fund 2. jólaðkvöld har vit valdu felagsformann; men tá eg fór at leggja fram roknskapin fyrir 1926 blivu teir allir óðir og ruku á dyr. Eg beyð teimum at blóða, tí sóknarformaður skuldi verða valdir eisini, men eg sá ongan aftur. Teir vilja beinvegis ekki trúgva, at felagið eigir nakran pening. Eg royndi at greiða teimum frá, at menn ekki kundi leggja fram granskadán og samtyktan roknskap uttan teir vistu at peningurin var tilsteðis, men teir vildu einki hoyra«.

Hetta er eitt syndar úrslit úr 16 ára langari organisation, men so verður úrslitið har arbeidarin og fiskimaðurin tal segleia av felagsins figgjundum og ekki vilja lurtu eftir slum egnum monnum. Tíbetur er hetta domi einastandandi í søgu felagsins; men tað eigur at verða kunngjort.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Thorshavns Byraad.

Det lyder utroligt, men er desværre den rene Sandhed, at vort udprægede kapitalistiske Byraad efter bedste Evne forsøger at sikre private Interesser paa Bekostning af Borgernes, da særlig Arbejderens, økonomiske Stilling og Undertrykkelse.

Man standser ved denne Taktik adskillige Gange og spørger forundret, om det er Borgernes Raad? Jovist er det det, men at varetage alle Borgers Interesser synes ikke at være det første, der ligger disse Herrer paa Sinde, og hvad der sker i det skjulte, maa der forudsættes er præget af de samme private Hensyn, som der saa ofte gives til Kende offentligt. Jeg ved ikke, om Byraadets Ejendom i Aaleker er udlejet endnu, eller det beror paa den almindelige Benuddeling, der i de sidste Aar har vist sig at være den Maade, hvormed Raadet paaskønner særlig virkelystne og arbejdsflittige Medlemmer af Byens Raad, uden at det offentliggøres, hvad disse Ofre bestod i, som Byraadsmedlemmer belønnes for. Som sagt: Aalekers Fiskeøringsplads og Trankogeri gynger endnu, og Spørgsmaalet synes at trække i Langdrag. Hvem bliver den heldige, den der har udrettet mest eller maaske mindst? Eller skal det bero paa Favns Længde, maalt i Meter?

Man tænke sig for Eksempel, at vor ærede Byraadsformand kan bevæbne sig til at anbefale at Udleje hele Arealat i Aaleker til en Pris af 6—700 Kroner aarlig, i en Aarrække af 20 Aar. Samme Hr. Formand har været med til at fastsætte en Leje for det af alle vel kendte, gamle ubrugelige Trankogeri, af 2000 Kroner om Aaret, og ovenikøbet, hvis denne Leje ikke betales prompt, bliver Vedkommende Lejers Træn beslaglagt indtil videre. Moralsk set er et